

የእግዚአብሔርን መንግሥት በመሳፍንት መጸሐፍ ::

ከመሳፍንት የተመረጡ ጥቅሶች:- 2:16-19፤ 8:22-23፤ 17:6፤ 21:25)

መግቢያ: የእስራኤል ሕዝብ ያለነጉስ ወይም ንጉሥ እንደሌለው ሕዝብ የመኖር ማሳያ ሆኖ በዚህ መጸሐፍ ተብራርቶአል።" በዚያም ዘመን በእስራኤል ዘንድ ንጉሥ አልነበረም፤ ሰውም ሁሉ በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያደረገ ነበር። (መሳፍንት 21:25) ይህ የመሳፍንት መጸሐፍ የመጨረሻው ዓረፍተ ነገር ነው። ይህ ክፍል ታሪካዊ ማስታወሻ ብቻ አይደለም መንፈሳዊ ምርመራ ነው። እስራኤል የእግዚአብሔር መንግሥት መሆን ነበረባት-የእግዚአብሔር ሕዝብ፤ በእግዚአብሔር ምድር፤ በእግዚአብሔር አገዛዝ ሥር። ሆኖም በመጸሐፉ መጨረሻ ሕዝቡ ምንም ንጉሥ እንደሌለ ሆኖ እየኖረ ነው።

ዓለማችን ከዚህ የተለየ አይመስልም። ብዙ ህይወቶች፣ ማህበረሰቦች፣ እና አብያተ ክርስቲያናት እንኳን ንጉሥ እንደሌለ አድርገው ይሠራሉ—እውነት የሆነውን፣ እንዴት እንደሚኖሩ ወይም ማንን ማምለክ እንዳለብን የመንገር መብት ያለው ማንም የለም። እያንዳንዱ ሰው “በራሱ ዓይን ትክክል የሆነውን ያደርጋል”።

ዛሬ ማታ፣ በመሳፍንት በኩል እንደ መስኮት ወደ እግዚአብሔር መንግስት መሄድ እፈልጋለሁ። ምን ማለት እንደሆነ፣ ችላ ስንለው እንዴት እንደሚፈረስ እና ይህ መጸሐፍ እንዴት ልባችንን በእውነት ሊገዛ ወደሚችለው ብቸኛው ንጉስ እንዴት እንደሚጠቁመን።

ሶስት እንቅስቃሴዎች;

እግዚአብሔር በመሳፍንት ውስጥ እውነተኛ ንጉሥ ነው።

እስራኤል እንደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመኖር ፈቃደኛ አልሆነችም።

መሳፍንት ጻድቅ ንጉሥ እንደንናፍቅ ያደርጉናል።

I. እግዚአብሔር በመሳፍንት ውስጥ እውነተኛ ንጉሥ ነው።

በመጀመሪያ፣ መጽሐፉ “በእስራኤል ንጉሥ አልነበረም” ቢልም መሳፍንት በእውነተኛው ንጉሥ ማለትም በአምላክ መገኘትና እንቅስቃሴ የተሞሉ ናቸው።

ሀ. እግዚአብሔር የሚገዛው በቃል ኪዳን እና በትእዛዝ ነው።

መሳፍንት እግዚአብሔር ማን እንደሆነና ያደረገውን እስራኤልን በማሳሰብ ይከፍታል።

መሳፍንት 2:1-3ን አንብብ።

“የእግዚአብሔርም መልአክ ከኔልገላ ወደ ቦኪም ወጣ፤ እንዲህም አለ፡— ከግብፅ አወጣኋችሁ ለአባቶቻችሁም እሰጣችኋለሁ ወደ ማልሁላቸው ምድር አገባኋችሁ፤ እኔ ከእናንተ ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳንን ከቶ አላፈርሰም፤ በዚህችም ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋር ቃል ኪዳን አታድርጉ፤ መሠዊያቸውን አፍርሱ። እናንተ ግን ቃሌን አልታዘዘችሁም፤ እንግዲህ ይህ ያደረጋችሁት ነገር ምንድን ነው?

ጥቂት ነገሮችን አስተውል.

እግዚአብሔር እንደ አዳናቸው ንጉሥ ሲናገር “ከግብፅ ያወጣኋችሁ... ቃል ኪዳንን ከቶ አላፈርሰም።

ንጉሥ እንደመሆኑ መጠን “ከነዋሪዎች ጋር ቃል ኪዳን አትግባ... መሠዊያቸውን አፍርሱ” ብሎ የማዘዝ መብት አለው።

አገዛዙን በተግሣጽ ያስፈጽማል፡- “በጎናችሁ ላይ እሾህ ይሆናሉ፤ አማልክቶቻቸውም ወጥመድ ይሆናሉ።

የእግዚአብሔር መንግሥት ግልጽ ያልሆነ መንፈሳዊ ስሜት አይደለም። እውነተኛ ትእዛዛት እና እውነተኛ ውጤቶች ያሉት በእውነተኛ ሰዎች ላይ የእግዚአብሔር ትክክለኛ አገዛዝ ነው። በምድሪቱ ላይ ያለው እስራኤል የዚያ መንግሥት ምድራዊ መግለጫ መሆን ነበረበት።

ለ. እግዚአብሔር የሚገዛው በሚያስነሣው ዳኞች ነው። ከዚያም ዳኞች የመጽሐፉን አጠቃላይ ገጽታ ይገልጻሉ።

መሳፍንት 2:16-19 አንብቡ።

"እግዚአብሔርም መሳፍንትን አስነሣ፤ ከበዝበዟቸውም እጅ አዳናቸው፤ ዳኞቻቸውን ግን አልሰሙም፤ ሌሎች አማልክትን ተከትለዋልና ሰገዱላቸውም፤ እግዚአብሔርም ፈራጆችን ባስነሣላቸው ጊዜ እግዚአብሔር ከመስፍንቱ ጋር ነበረ፤ በመሳፍንቱም ዘመን ሁሉ ከጠላቶቻቸው እጅ አዳናቸው።

ዋናው ተዋናይ ማነው? "ጌታ ዳኞችን አስነሳ" "ጌታ ከዳኛው ጋር ነበር" " አዳናቸው።"

እነዚህ ዳኞች እንደተለመደው ነገሥታት አይደሉም። ጊዜያዊ፣ የመንፈስ ኃይል ያላቸው መሪዎች - አዳኞች - እግዚአብሔር ለችግሮች የሾማቸው። አምላክ አሁንም እየገዛ መሆኑን

በእነሱ በኩል አሳይቷል። እሱ የማይኖርበት አከራይ አይደለም. በንቃት እየገዛ፣ እያዳነ፣ እየፈረደ እና ህዝቡን እየጠራ ነው።

ሐ. እግዚአብሔር ዳኛ እና ንጉሥ ተብሎ ተሰይሟል
በኋላም የፍታሔ ከአንድ የባዕድ ንጉሥ ጋር ሲገናኝ እንዲህ አለ።

መሳፍንት 11:27

“...ፈራጁ እግዚአብሔር ዛሬ በእስራኤል ልጆችና በአሞን ልጆች መካከል ይፍረድ።

አምላክ የመግዛት፣ የመወሰን፣ የማጣራት መብት ያለው “ፈራጅ” ነው። ንጉሣዊ ቋንቋ ነው። ሕዝቡም ጌዴዎን እንዲነግሥ ሲፈልጉ መልሱን አድምጡ።

መሳፍንት 8:22-23

“ከዚያም የእስራኤል ሰዎች ጌዴዎንን፣ ‘አንተ፣ ልጅህና የልጅ ልጅህ ደግሞ ግዛን፣ ከምድያም እጅ አድነኸናልና’ አሉት።

እዚያም አለ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት በአረፍተ ነገር ውስጥ። "እግዚአብሔር ይገዛችኋል" በግርግር ጊዜ እንኳን እውነተኛው ንጉሥ በዙፋኑ ላይ ነው።

II. እስራኤል እንደ አምላክ መንግሥት ለመኖር አሻፈረኝ አለ።

እግዚአብሔር በመሳፍንት ውስጥ እውነተኛው ንጉሥ ከሆነ፣ የሚያሳዝነው ሕዝቡ እንደ መንግሥቱ ዜጎች ለመኖር ፈቃደኛ አለመሆኑ ነው። ያ የመጽሐፉ ማዕከላዊ ግጭት ነው።

ሀ. ንጉሱን መርሳት

መሳፍንት 2:10-13 መንፈሳዊውን መንሸራተት ጠቅለል አድርጎ ያቀርባል፡-

ከእነርሱም በኋላ እግዚአብሔርንና ለእስራኤል ያደረገውን ሥራ የማያውቅ ሌላ ትውልድ ተነሣ፤ የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረጉ፤ በአልንም አመለኩ...

እግዚአብሔርን ተዉ... ሌሎች አማልክትን ተከተሉ... ሰገዱላቸውም።

በቃል ኪዳን መንገድ “እግዚአብሔርን አላወቁትም” ነበር። ታሪኮቹን ያውቁ ይሆናል፤

ምናልባት ግን ከኋላቸው ያለው አምላክ አይደለም። ንጉሱን ስትረሳው ሌላውን ታገለግላለህ።

“በአልን አገልግለዋል። የመንግሥቱ ታማኝነት ገለልተኛ አይደለም; እግዚአብሔርን ካላገለገልን ጣዖታትን እናመልካለን።

ለ. ከአሕዛብ ጋር መቀላቀል

መሳፍንት 3:5-6 የልዩነታቸውን ውድቀት ያሳያል፡-

" የእስራኤልም ሕዝብ በከነዓናውያን፣ በኬጢያውያን፣ በአሞራውያን፣ በፌርዛውያን፣

በኤዊያውያንና በኢያቡሳውያን መካከል ተቀመጡ፤ ሴቶች ልጆቻቸውንም አገቡ፤ ሴቶች ልጆቻቸውንም ለልጆቻቸው ሰጡ፤ አማልክቶቻቸውንም አመለኩ።

ይህ ከጋብቻ በላይ ነው; መንፈሳዊ ውህደት ነው። በብሔራት መካከል ይኖራሉ፤ ልማዳቸውን ይከተላሉ፤ ከቤተሰባቸው ጋር ይጋባሉ፤ በመጨረሻም አማልክቶቻቸውን እያገለገሉ ነው።

የመንግሥቱ ታማኝነት ለባህላዊ ምቹት መንገድ ይሰጣል።

ይህ ሥዕል ቤተ ክርስቲያን እንዴት በቀላሉ ልዩነቷን እንደምታጣ የሚያሳይ አይደለም?

የምንኖረው በዓለም ውስጥ ነው; ለእግዚአብሔር ንግሥና እውቅና ካልሰጡ ሰዎች ጋር አብረን

እንሠራለን፣ እናጠናለን እና እንጫወታለን። አደጋው መገኘት ሳይሆን መምሰል ነው-
አማልክቶቻቸውን፣ ቅድሚያ የሚሰጧቸውን ነገሮች፣ ፍቅራቸውን እንደ ራሳችን መውሰድ
ነው።

ሐ. ንጉሡን ያለመቀበል አሳዛኝ ዑደት
ዳኞች ተደጋጋሚ ዑደትን ይገልጻሉ፡-

እስራኤላውያን ኃጢአት ሠርተው "በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር ያደርጋሉ።

እግዚአብሔር በጨቋኞች እጅ አሳልፎ ይሰጣል።

ወደ ጌታ ይጮኻሉ።

እግዚአብሔር የሚያድናቸው ዳኛ ያስነሳል።

እንደገና እስኪወድቁ ድረስ እረፍት አለ.

ይህንን ንድፍ በመሳፍንት 3:7-9 ውስጥ እናያለን፡-

" የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረጉ... የእግዚአብሔርም ቀኑ በእስራኤል
ላይ ነደደ፣ ለኩሻንሪሻታይምም አሳልፎ ሸጣቸው።

ችግሩ እስራኤል ኃጢአት መሥራታቸው ብቻ አይደለም። ችግሩ የአምላክ አገዛዝ በልባቸው
ውስጥ እንዲሰምጥ አለመፍቀድ ነው። ዳኛው እንደሞቱ ወደ ቀድሞ አኗኗራቸው ይመለሳሉ።
መሳፍንት 2:19 እንዲህ ይላል።

ነገር ግን ዳኛው በሞተ ቁጥር ወደ ኋላ ተመለሱ ከአባቶቻቸውም የበለጠ ሙሰኞች ነበሩ...

ዘላቂ፣ ጻድቅ ንጉሥ ከሌለ፣ ሕዝቡ ከእግዚአብሔር መንግሥት የበለጠ እየራቀ ይሄዳል።

መ. ሁሉም በዓይኑ ትክክል የሆነውን አደረገ

ያ ወደ አስጨናቂው መቃወሚያ ያመጣናል።

መሣፍንት 17:6

" በዚያም ዘመን በእስራኤል ዘንድ ንጉሥ አልነበረም፤ ሰውም ሁሉ በፊቱ ትክክል የሆነውን ያደርግ ነበር።

መሳፍንት 21:25 እንደ መዝጊያ መስመር ይደግመዋል። ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት ተቃራኒ ነው። በእግዚአብሔር ፊት ትክክል የሆነው እኛ የምናደርገውን የሚገዛበት የእግዚአብሔር መንግሥት ነው። በመሳፍንት ውስጥ፣ ያ የተገለበጠ ነው። እያንዳንዱ ሰው የራሱ ሥልጣን ይሆናል.

ይህ ነፃነት አይደለም; ትርምስ ነው። ወደሚከተለው ይመራል፡-

ጣዖት አምልኮ (መሳፍንት 17-18: የሚክያስ የቤት ሃይማኖት እና የዳን ነገድ ካህኑንና ጣዖቱን ሰረቁ)።

የሞራል አስፈሪ (መሳፍንት 19: ሌዋዊው እና ቁባቱ)።

የእርስ በርስ ጦርነት (መሳፍንት 20-21፡ እስራኤል ከራሷ ነገዶች አንዱን ልታጠፋ ነው)።

እግዚአብሔርን በተግባር ስናወርድ ማህበረሰቡ ወደ ላይ አይሄድም። ይፈታል።

III. መሳፍንት ጻድቅ ንጉሥን እንድንናፍቅ ያደርገናል።

መሳፍንት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉት ጨለማ መጻሕፍት አንዱ ነው። ጨለማው ግን ዓላማ አለው። ልክ እንደ ኤምኦርኦስ በውጫዊ ሃይማኖት ስር ያለውን የልብ ሕመም እንደሚያሳየን ነው። መጽሐፉ እንዲህ ብለን እንድንጠይቅ ያደርገናል፡ ይህን ሕዝብ በእውነት ሊገዛ የሚችል አለ? ዑደቱን የሚያቆም ንጉሥ አለ?

ሀ. ዳኞቹ እራሳቸው ጉድለት ያለባቸው ገዥዎች ናቸው።

መጽሐፉ እየገፋ ሲሄድ፣ ዳኞቹ እራሳቸው ይበልጥ ግልጽ የሆኑ ጉድለቶች ይሆናሉ።

ዲቦራ ታማኝ ናት፣ ነገር ግን ባርቅ አመነታ (መሳፍንት 4-5)።

ጌዴዎን በትህትና ጀመረ ነገር ግን ጣዖትን በማምለክ ጨረሰ፣ ወጥመድ የሚሆን ኤፋድ ሠራ፣ እና ልጁ አቤሜሌክ ራሱን ንጉሥ ለማድረግ ሞከረ (መሳፍንት 8-9)።

የፍታሔ በጦርነት አሸንፏል ነገር ግን ብዙ ዋጋ የሚያስከፍል የሞኝነት ስእለት ገባ (መሳፍንት 11)።

ሳምሶን ጠንካራ ነው ነገር ግን በሥነ ምግባሩ የተዘበራረቀ፣ ከመታዘዝ ይልቅ በግፊቶች የሚመራ ነው (መሳፍንት 13-16)።

መልእክቱ “የተሻለ የሰው ጀግና ብቻ እንፈልጋለን” የሚል አይደለም። መልእክቱ የእስራኤል ችግር ከአመራር በላይ ነው; በልብ ውስጥ ነው. እነሱ-እና እኛ—የተለየ ንጉስ እንፈልጋለን።

ለ. የንጉሥ ረሃብ

“በዚያን ጊዜ በእስራኤል ንጉሥ አልነበረም” የሚለው ተደጋጋሚ መስመር ትችት ብቻ አይደለም፤ የሚል ፍንጭ ነው። ታሪኩ ወደ ንጉሣዊው መንግሥት ማለትም ወደ ሳኦልና ከዚያም ወደ ዳዊት እየሄደ ነው። እስራኤል በመጨረሻ ሳሙኤልን “የሚፈርድብን ንጉሥ ስጠን” ይለዋል (1ኛው 8:5)።

ነገር ግን ምርጥ የሆነው ሰብዓዊ ንጉሥ ዳዊት እንኳ ይወድቃል። መንግሥቱ ይከፋፈላል. ህዝቡ ወደ ስደት ይሄዳል። ዳኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት ሙሉ በሙሉ ሊመሠርት የሚችል ሰብዓዊ ንጉሥ እንደሌለ ለማየት ያዘጋጃሉ።

ሐ. ዑደቱን የሚጨርስ እውነተኛው ንጉሥ

ለክርስቲያኖች፣ መሳፍንት በመጨረሻ ከራሱ አልፎ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ያመለክታሉ።

እስራኤላውያን ‘በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር ባደረጉበት’ ጊዜ ሁልጊዜ በአባቱ ፊት ትክክል የሆነውን ነገር አድርጓል።

ሰዎች የጌታን ስራዎች የረሱበት ቦታ፣ ወደ መስቀል በሚመራበት ጊዜ እንኳን የአብን ፈቃድ አስታወሰ።

መሳፍንቱ በሞቱበትና ሕዝቡ በኃጢአት ወደቁበት፣ ኢየሱስ ሞቶ የተነሳው ኃጢአት የእሱ በሆኑት ላይ እንዳይገዛ ነው።

በመሳፍንት ውስጥ፣ እግዚአብሔር ብዙ ጉድለት ያለባቸውን አዳኞች ያስነሳል። በወንጌል ውስጥ፣ እግዚአብሔር አንድ ፍጹም አዳኝ-ንጉሥ ይልካል። የእግዚአብሔር መንግሥት በእርሱ

ውስጥ ፍጹም ተገለጠ። ሕዝቡን የሚገዛ ብቻ ሳይሆን ከውስጥ የሚለውጣቸውና በአምላክ ፊት ትክክል የሆነውን ለማድረግ የሚሹ አዳዲስ ልብዎችን የሚሰጥ ንጉሥ ነው።

ማጠቃለያ፡ እንደ መንግሥቱ ዜጎች መኖር ታዲያ በመሳፍንት መጽሐፍ ምን እናድርግ?

በልባችን ውስጥ ያለውን ምሳሌ እናውቀዋለን።

እኛ ደግሞ ንጉሱን ለመርሳት ወደ ጣዖት ለመንገድ እና በራሳችን ዓይን ትክክል የሆነውን ለማድረግ በተለይም ህይወት በሚመችበት ጊዜ እንፈተናለን።

ወደ ኪዳኑ ንጉሥ እንመለሳለን።

በመሳፍንት ምዕራፍ 2 ላይ “ከእናንተ ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳኔን ከቶ አላፈርስም” ያለው ያው አምላክ አሁንም ህዝቡን ወደ ንስሐ እና እምነት ይጥራቸዋል። በክርስቶስ በኩል ይቅር ይላል፣ ይገሥጻል፣ ያድሳል እና ይነግሳል።

እንደ ዜጋ መኖርን እንመርጣለን እንጂ እንደ መንፈሳዊ ነፃ አውጪዎች አይደለም።

የእግዚአብሔር መንግሥት “በሞትኩ ጊዜ የምሄድበት” ብቻ አይደለም። አሁን በሕይወቴ ላይ የእግዚአብሔር አገዛዝ ነው-ጊዜዬ፣ አካሌ፣ ግንኙነቴ፣ ገንዘቤ፣ ምኞቴ። “ኢየሱስ ጌታ ነው” ብሎ መናዘዝ “በዚህ ዘመን በሕይወቴ ንጉሥ አለ፣ እናም በራሴ እይታ ትክክል የሆነውን አላደርግም” ማለት ነው።

መሳፍንትን ስናነብ፣ ጨለማው ወደ ብርሃን ይግፈን—በፍትህ፣ በምሕረት እና በጽኑ ፍቅር የሚገዛው የእውነተኛው ንጉስ ብርሃን፣ እና በእሱ አገዛዝ ስር በደስታ እንድንኖር የሚጋብዘን።